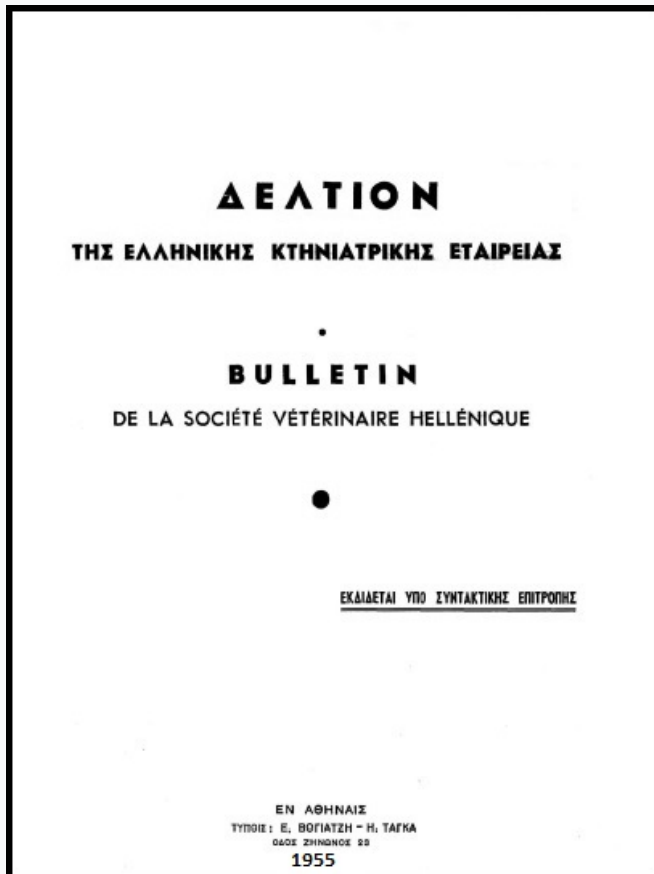


Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 6, No 2 (1955)



ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ ΤΩΝ ΧΟΙΡΙΔΙΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ

doi: [10.12681/jhvms.17638](https://doi.org/10.12681/jhvms.17638)

Copyright © 2018, ΜΙΧΑΗΛ ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ



This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ Μ. (1955). ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ ΤΩΝ ΧΟΙΡΙΔΙΩΝ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 6(2), 819–821. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17638>

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ ΤΩΝ ΧΟΙΡΙΔΙΩΝ

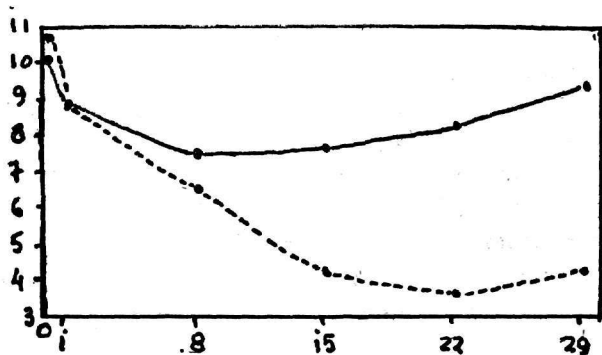
Ἰ π ό

ΜΙΧΑΗΛ ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ

(La guerche de Bretagne - France)

Ἡ νόσος τῶν τριῶν ἐβδομάδων τῶν χοιριδίων ἐγένετο ἀντικείμενον πολλῶν ἐρευνῶν.

Ὁ Duckes, εἰς τὸ σύγγραμμά του τῆς φυσιολογίας, δίδει εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα (ἀριθμ. 1) τὴν στάθμην τῆς αἰμοσφαιρίνης χοιριδίων εἰς



Ἡλικία (ἡμέραι)

— Χοιρίδια εἰς ἃ ἐχορηγήθη σίδηρος καὶ χαλκός.
 - - - - - > Μάρτυρες.

Π Ι Ν Α Κ Ε ἀριθ. 1.

ἀτινα ἐχορηγήθη σίδηρος καὶ χαλκός καὶ τοιούτων μὴ λαβόντων τὰς οὐσίας ταύτας (μάρτυρων).

Ὁ καθηγητὴς Jespersen ἀφ' ἐτέρου, μελετῶν τὴν ἐπίδρασιν τῆς προσθήκης σιδήρου, ἐπειραματίσθη ἐπὶ τριῶν ὁμάδων σῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ὁμάς I δὲν ἐλάμβανε σίδηρον, ἡ ὁμάς II ἐλάμβανε 20 γραμ. θειικοῦ σιδήρου ἡμερησίως κατὰ τε τὴν διάρκειαν τῆς κυήσεως καὶ τῆς γαλουχίας, ἡ δὲ ὁμάς III, 20 γραμ. θειικοῦ σιδήρου ἡμερησίως κατὰ τὴν γαλουχίαν. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνωτέρω πειραμάτων παρατίθενται εἰς τὸν κατωτέρω

πίνακα (ἀριθ. 2), ἐκ τοῦ ὁποίου προκύπτει ἡ εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις τῆς προ-

	Ὅ μ α ς I	Π ρ ο σ θ ῆ κ η σ ι δ ῆ ρ ο υ	
		κατὰ τὴν γαλουχίαν	κατὰ τὴν κῆσιν καὶ τὴν γαλουχίαν
A'. Κατὰ τὴν γέννησιν			
1. Ἀριθμὸς γεννηθέντων χοιριδίων	116	10.4	12.2
2. Ζῶν βάρους εἰς χιλγρ.	1.23	1.30	1.37
B'. Ὀκτῶ ἐβδομάδες μετὰ τὸν τοκετὸν			
1. Ἀριθμὸς ζώντων χοιριδίων . .	6.9	7.4	9.4
2. Θάνατοι ἐπὶ %	41 %	30 %	16 %
3. Ζῶν βάρους εἰς χιλγρ. κατὰ χοιριδίων	12.8	15.4	13.7

Π Ι Ν Α Κ Ε ἀριθμ. 2.

σθῆκῆς σιδήρου κατὰ τὴν περίοδον τῆς κνήσεως καὶ τῆς γαλουχίας.

Ἡ βιοχημεία τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ χαλκοῦ ἀπετέλεσεν τὸ ἀντικείμενον λίαν ἐμπεριστατωμένης μελέτης τῆς ὁμάδος Polonovski. Πράγματι, ὁ Μπρίσκα μελετῶν συγκριτικῶς τὴν βιοχημείαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ σιδήρου τόσοσιν εἰς τὰ παιδία, ὅσων καὶ εἰς τὰ ζῶα, παρετήρησεν κατὰ τὰς ἀναιμίας, ὅτι ἡ προοδευτικὴ μείωσις τῆς στάθμης τοῦ σιδήρου ἐν τῷ αἵματι συνοδεύεται ἀπὸ ἀντιστρόφως ἀνάλογον αὐξήσιν τῆς στάθμης τοῦ χαλκοῦ, ἣτις εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον ἐκσεσημασμένη ὅσων ἡ ἀναιμία εἶναι σοβαρωτέρα.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω μελέτης τοῦ Μπρίσκα, προκύπτει ὅτι ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς διαδραματιζοῦν ἐν τῷ ὀργανισμῷ ῥόλον βασικόν τε καὶ συνεργικόν.

Ἐὰν ὁμως ἡ παθογένεια τῆς «ἀναιμίας τῶν τριῶν ἐβδομάδων» τῶν χοιριδίων εἶναι ἐν μέρει γνωστή, ἐν τούτοις εἴμεθα ἄσπλοι ἵνα παλαιώσωμεν κατὰ τῆς νόσου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κρίσεων (ἀναιμία, διάρροια), διότι ἡ χορήγησις σιδήρου ἢ χαλκοῦ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν οὐδεμίαν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν νοσούντων ζῶων ἐπιφέρει.

Κατόπιν τῆς τελείας ταύτης ἀποτυχίας τῆς χημειοθεραπείας ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν διὰ βιταμινῶν θεραπείαν. Εἰς τὸν πίνακα 3 ἐμφαίνονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεῦνης ταύτης.

Χωρὶς νὰ ἐπιθυμῶμεν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸν συνδυασμὸν βιταμίνης B¹² - φυλλικὸν ὀξὺ ἐν βέβαιον καὶ σωτήριον ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν θερα-

περίαν «τῆς νόσου τῶν τριῶν ἐβδομάδων» τῶν χοιριδίων, πιστεύομεν ὅτι ἦ

Βιταμῖναι	Ἀριθ. ζώων	Κλινικὰ ἀποτελέσματα	Αἰμοσφαιρίνη εἰς χλσγ./100 κ. ὑφ. αἵματος	
			Πρὸ τῆς θεραπείας	Μετὰ τὴν θεραπείαν
B ₁	22	οὐδέν	} γενικῶς μεταξὺ 4 - 6 χιλστγ.	Μεταξὺ 5 - 7 χιλστγ.
B ₂	21	οὐδέν		
B ₆	10	ἀμφίβολον		
B ₁₂	30	βελτίωσις	} τὸ αὐτὸν	7 - 10 χλσγ.
B ₁₂ + Φυλλικὸν ὀξύ *	50	σημαντικὴ βελτίωσις.		

* Ἡ ποσότης τῆς χρησιμοποιηθείσης βιταμίνης B₁₂ ἀνήρχετο εἰς 60 γ ἐνδομυϊκῶς καὶ τοῦ φυλλικοῦ ὀξέως 2,25 χλσγ.

Π Ι Ν Α Ξ ἀριθ. 3.

ἄγωγή αὕτη εἶναι ἐνδιαφέρουσα ἂν καὶ αἱ συνθῆκαι χρησιμοποιήσεώς της δέον ὅπως καθορισθῶσιν βιάσει τῶν διδαγμάτων εὐρύτερου πειραματισμοῦ.

R É S U M É

Remarques sur la maladie des «trois semaines» des porcelets

Par

Michel Hidiroglou

(La Guerche de Bretagne - France)

Par suite des échecs complets enregistrés avec la chimiotherapie (ferrique et cuprique) lors du traitement de la «maladie de trois semaines» des porcelets, l'auteur a utilisé la vitaminotherapie en employant les vitamines B₁, B₂, B₆, B₁₂ et B₁₂+acide folique. Des vitamines employées, la vitamine B₁₂ et d'une façon encore plus nette la vitamine B₁₂+acide folique, à la quantité respectivement de 60 γ et 2,25 mgr., lui on donné des résultats très satisfaisants.